

Nr 1848

av herr Hörberg m. fl.

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 116 med förslag till lag om styrelserepresentation för de anställda i aktiebolag och ekonomiska föreningar, m. m.

Propositionens lagförslag 2 § stadgar att denna lag icke gäller för bank- eller försäkringsaktiebolag. Vidare stadgar lagen att ekonomisk förening som avses i 118 § första stycket lagen om ekonomiska föreningar är undantagen från lagens tillämpning. Till den berörda kategorin av ekonomiska föreningar hör bl. a. ömsesidiga försäkringsbolag.

Genom ovan nämnda båda undantag är i stort alla anställda vid de företag som traditionellt brukar hänföras till "försäkringsbranschen" undantagna från lagens tillämpning.

Propositionens skäl till dessa båda undantag är i sammanfattning att banklagstiftningen för närvarande lägger vissa hinder i vägen och att den roll som försäkringsbolagen spelar såsom kreditmarknadsinstitutioner gör att de bör behandlas lika med bankerna i denna fråga.

Sysselsättningen vid försäkringsbolagen domineras helt av den egentliga försäkringsverksamheten. Sålunda är t. ex. produktionen av försäkringsbrev, -aviser, -register m. m. även efter omfattande automatisering mycket personalkrävande. Skadereglering och marknadsföring med till största delen manuella arbetsmoment är likaså starkt personalkrävande. Utformning av kontorssystem och uppläggning av arbetsorganisation utgör vid de nämnda verksamheterna viktiga områden där de anställdas inflytande bör få göra sig gällande från den högsta till den lägsta beslutsnivån.

Den egentliga försäkringsverksamheten tar i anspråk mer än 95 % av branschens anställda. Mot bakgrunden av Försäkringstjänstemannaförbundets ca 13 000 medlemmar är det således över 12 000 anställda som arbetar i "försäkringsfabriker" av olika storleksordning. Det kan nämnas att de tre största företagen inom branschen har mellan 2 400 och 4 400 anställda.

De anställdas strävan för medbestämmanderätt har nått olika långt i olika försäkringsbolag, men endast vid ett företag har de anställda förhandlingsvägen nått representation i styrelsen.

Representanter i styrelserna måste ses såsom en styrkebakgrund för de anställda när det gäller genomförandet av arbetsdemokrati på övriga beslutsnivåer. Intresset för styrelserepresentation är därför mycket stort – i synnerhet i de större företagen.

Det kan förtjäna nämnas att TCO, dvs. försäkringstjänstemännens fackliga huvudorganisation, i sitt remissyttrande särskilt avstyrkte att undantag från lagens tillämpning gjordes för bl. a. de försäkringsanställda.

Det kan vidare förtjäna nämnas att lagen om försäkringsrörelse *icke* lägger hinder i vägen för de anställdas representation i försäkringsbolagens styrelser.

Det kan knappast vara rimligt att undanta försäkringsbolagen från den nya lagens tillämpning med hänvisning till att de är kreditmarknadsinstitutioner — en verksamhet som personalmässigt är ytterst begränsad. Den överväldigande majoriteten anställda har arbetsuppgifter visserligen artskilda men i nu aktuellt sammanhang av samma karaktär som industrins och handelns anställda.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi

- att riksdagen beslutar sådan ändring i det föreliggande lagförslaget att de anställda vid försäkringsaktiebolag och ömsesidigt försäkringsbolag får rätt att utse två ledamöter i styrelsen och en suppleant för varje sådan ledamot samt
- att vederbörande utskott gör erforderlig omformulering av lagförslagets 2 §.

Stockholm den 21 november 1972

NILS HÖRBERG (fp)

BENGT BENGTTSSON (c)
i Göteborg

OVE NORDSTRANDH (m)